

Není volání, které by Bůh neslyšel

Papež Lev ve své středeční katechezi rozvinul pasáž o slepém Bartimeovi, aby nám připomněl, že Kristus nás vždy může uzdravit z našich slabostí.

11.06.2025

Drazí bratři a sestry,

v této katechezi bych rád upřel naši pozornost na další podstatný aspekt Ježíšova života, a sice na jeho *uzdravování*. Proto vás vybízím, abyste před Kristovo Srdce položili

své nejbolestivější a nejzranitelnější části, ta místa ve svém životě, kde máte pocit, že stojíte na místě a nemůžete se pohnout. S důvěrou prosme Boha, aby naslouchal našemu volání a uzdravil nás!

Postava, která nás provází touto úvahou, nám pomáhá pochopit, že nikdy nesmíme pozbýt naděje, ani když se cítíme ztraceni. Jedná se o Bartimea, slepého žebráka, kterého Ježíš potkal v Jerichu (srov. *Mk* 10,40-52). Místo setkání je významné: Ježíš je na cestě do Jeruzaléma, ale svou cestu začíná takřka v „podsvětí“ Jericha, města ležícího pod úrovní moře. Ježíš se totiž svou smrtí vydal zachránit Adama, který padl do hlubin a který představuje každého z nás.

Bartimaios znamená „syn Timeův“: toto jméno popisuje tohoto muže prostřednictvím vztahu, přesto je dramaticky osamělý. Mohlo by však

také znamenat „syn cti“ nebo „obdivu“, což je přesný opak situace, v níž se nachází. A protože jméno je v židovské kultuře tak důležité, znamená to, že Bartimaios nedokáže prožít to, k čemu je povolán.

Na rozdíl od velkého davu lidí, kteří kráčí za Ježíšem, Bartimaios stojí na místě. Evangelista říká, že sedí u cesty, a tudíž potřebuje někoho, kdo ho postaví na nohy a pomůže mu pokračovat v cestě.

Co můžeme dělat, když se ocitneme v situaci, která se zdá bezvýchodná? Bartimaios nás učí, abychom se obrátili ke zdrojům, které nosíme v sobě a které jsou součástí nás samých. Je žebrák, umí prosit, ba dokonce může volat! Pokud něco opravdu chceš, udělej vše pro to, abys toho dosáhl, i když tě ostatní kritizují, ponižují a říkají ti, abys to vzdal. Pokud to opravdu chceš, nepřestávej volat!

Bartimeův výkřik, zaznamenaný v Markově evangeliu – „Synu Davidův, Ježíši, smiluj se nade mnou!“ (v. 47) – se stal velmi známou modlitbou ve východní tradici, kterou můžeme používat i my: „Pane Ježíši Kriste, Synu Boží, smiluj se nade mnou hříšným“.

Bartimaïos je slepý, ale paradoxně vidí lépe než ostatní a pozná, kdo je Ježíš! Když Ježíš uslyší jeho výkřik, zastaví se a zavolá ho (srov. v. 49), protože není nářek, který by Bůh neslyšel, i když si neuvědomujeme, že se na něj obracíme (srov. *Ex 2,23*).

Zdá se podivné, že Ježíš nepřistoupil hned k tomu slepému muži, ale když se nad tím zamyslíme, je to způsob, jak znovu oživit Bartimeův život: pobízí ho, aby vstal, věří v jeho schopnost jít. Ten muž se může postavit na nohy, může povstat ze své smrtelné situace. Aby to však mohl udělat, musí učinit velmi výmluvné

gesto: musí odhodit svůj plášť (srov. v. 50)!

Pro žebráka je plášť vším: je to jistota, domov, ochrana, která ho střeží. Dokonce i zákon chránil plášť žebráka a nařizoval, aby byl večer vrácen, pokud byl dán do zástavy (srov. *Ex 22,25*). Přesto nás často brzdí právě naše zdánlivá jistota, to, co jsme si oblékli, abychom se chránili, a co nám naopak brání v chůzi. Chce-li jít Bartimaios za Ježíšem a nechat se uzdravit, musí se Mu odhalit v celé své zranitelnosti. To je zásadní krok na každé cestě k uzdravení.

I otázka, kterou mu Ježíš klade, se zdá zvláštní: „Co chceš, abych pro tebe udělal?“ (v. 51). Není totiž samozřejmé, že chceme být uzdraveni ze svých nemocí, někdy raději zůstáváme na místě, abychom se nemuseli ujmout odpovědnosti. Bartimeova odpověď je hluboká:

používá sloveso *anablepein*, které může znamenat „vidět znovu“, ale které bychom mohli přeložit i jako „pozvednout zrak“. Bartimaios si totiž nepřeje, aby se mu pouze navrátil zrak, chce také znovu získat svou důstojnost! Abychom mohli vzhlížet vzhůru, musíme pozvednout hlavu. Někdy jsou lidé ochromeni, protože je život ponížil a oni touží jen po tom, aby znovu našli svou hodnotu.

To, co zachraňuje Bartimea a každého z nás, je víra. Ježíš nás uzdravuje, abychom mohli být svobodní. Nezve Bartimea, aby ho následoval, ale říká mu, aby šel, aby se vydal na cestu (srov. v. 52). Marek však příběh uzavírá tím, že Bartimaios se vydal za Ježíšem: svobodně se rozhodl následovat toho, který je Cesta!

Drazí bratři a sestry, s důvěrou přinášejme před Ježíše své nemoci i

nemoci svých blízkých, přinášíme bolest těch, kteří se cítí ztraceni a v bezvýchodné situaci. Volejme také za ně a budme si jisti, že Pán nás vyslyší a zastaví se.

RadioVaticana.cz / Rome
Reports

Libreria Editrice Vaticana /
Rome Reports

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
neni-volani-ktere-by-buh-neslysel/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/neni-volani-ktere-by-buh-neslysel/)
(06.08.2025)